

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/36000 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 15 maart 2007 in het
geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 juli 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aan (hierna: de vreemdeling) verleende verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd ingetrokken en hem voorts ongewenst verklaard.

Bij besluit van 13 juli 2006 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 15 maart 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat appelland (hierna: de staatssecretaris) een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 12 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 26 april 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De in de grief opgeworpen rechtsvragen, voor zover thans van belang, heeft de Afdeling in de uitspraak van 23 november 2006 in zaak no. 200604478/1 (JV 2007/39) beantwoord. De overwegingen van die uitspraak zijn ook in dit geval van toepassing, zodat de grief leidt tot vernietiging van de aangevallen uitspraak.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De Afdeling zal de zaak met toepassing van artikel 44, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wet op de Raad van State naar de rechtbank terugwijzen om te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

2.3. De Afdeling zal de proceskosten in hoger beroep vaststellen. De rechtbank dient omtrent de vergoeding van deze kosten te beslissen.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 15 maart 2007 in zaak no. AWB 06/36000;
- III. wijst de zaak naar de rechtbank terug;
- IV. stelt de door de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep gemaakte kosten vast op een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweëntwintig euro), en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. B. van Wagtendonk en mr. H.G. Sevenster, Leden, in tegenwoordigheid van mr. R.J.R. Hazen, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

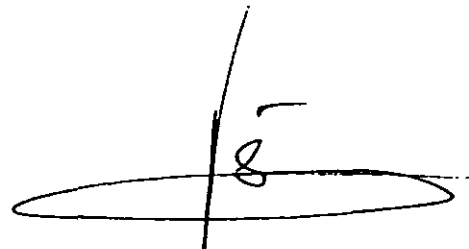
w.g. Hazen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 20 juni 2007

452

Verzonden: **20 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 06/36000

Datum uitspraak: 15 maart 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Turkse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde mr. M.J. Verwers,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Op 8 juli 2005 heeft verweerder de verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd van eiser ingetrokken. In hetzelfde besluit is eiser ongewenst verklaard. Daartegen heeft eiser op 15 juli 2005 bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 13 juli 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Op 25 juli 2006 heeft eiser beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verwaarschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 1 februari 2007. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. J.L.B. Venghaus.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.

2. Verweerder heeft de verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd van eiser ingetrokken en heeft eiser tegelijkertijd ongewenst verklaard. Daaraan heeft verweerder, kort samengevat, ten grondslag gelegd dat eiser in België wegens een misdrijf is veroordeeld tot acht jaar gevangenisstraf.

3. Hiermee kan eiser zich niet verenigen. Hij heeft daartoe, kort samengevat, aangevoerd dat de duur van de opgelegde straf in verhouding tot zijn verblijfsduur in Nederland niet rechtvaardigt dat hij op die grond ongewenst verklaard kan worden. Voorts heeft eiser aangevoerd dat verweerder bij de belangenafweging in het besluit onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn gezinsleven met zijn tot Nederlandse genaturaliseerde echtgenote en zijn in Nederland geboren en getogen kinderen, het feit dat er geen redicive is geweest en er i.c. geen gevaar bestaat voor de openbare orde. Daarbij heeft eiser zich op het standpunt gesteld dat verweerder had moeten toetsen aan het openbare orde criterium zoals dat is opgenomen in de Richtlijn 2003/86/EG hierna: de gezinshereningsrichtlijn, de Richtlijn 2003/109/EG, hierna de richtlijn langdurig ingezetenen, het Associatiebesluit nr. 1/80 EU/Turkije en artikel 3 van het Europees Vestigingsverdrag (EVV).

4. De rechtbank overweegt als volgt.

5. Ingevolge artikel 3.98, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) kan een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd, bedoeld in artikel 20 van de Vw 2000 op grond van artikel 22 van die wet worden ingetrokken, indien de vreemdeling wegens een misdrijf waartegen een gevangenisstraf van drie jaren of meer is bedreigd bij onherroepelijk geworden rechterlijk vonnis een gevangenisstraf, een taakstraf of de maatregel, bedoeld in artikel 37a van het Wetboek van Strafrecht, dan wel het buitenlandse equivalent daarvan, is opgelegd, en de totale duur van de straffen of maatregelen ten minste gelijk is aan de norm, als bedoeld in artikel 3.86, tweede lid van het Vb 2000.

Ingevolge artikel 3.98, tweede lid van het Vb 2000, is het bepaalde in artikel 3.86, derde tot en met het achtste lid, van het Vb 2000, van overeenkomstige toepassing.

6. De in artikel 3.86, tweede lid van het Vb 2000, bedoelde norm is de zogenaamde glijdende schaal waarin is bepaald dat bij een verblijfsduur van ten minste 15 jaar, maar minder dan 20 jaar, bij een gevangenisstraf van 96 maanden, de verblijfsvergunning kan worden ingetrokken. Nu in artikel 3.98 van het Vb 2000 de term "ten minste gelijk aan" is opgenomen is de rechtbank van oordeel dat verweerder op grond van dit artikel en bij een gevangenisstraf van acht jaar, zoals eiser heeft gekregen, de verblijfsvergunning kan intrekken.

7. Ingevolge artikel 67, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 kan de vreemdeling ongewenst worden verklaard indien hij, voor zover in casu van belang, bij onherroepelijk geworden vonnis is veroordeeld wegens een misdrijf waartegen een gevangenisstraf van drie jaar of meer is bedreigd.

8. Ingevolge de artikelen 6.5 van het Vb 2000 in samenhang met artikel 8.7, eerste lid, aanhef en onder a, van het Vb 2000 kan een vreemdeling die verblijfsrecht ontleend aan het gemeenschapsrecht ongewenst worden verklaard om redenen van openbare orde.
9. Allereerst dient de rechtbank te beoordelen of eiser een beroep kan doen op een van de hiervoor onder r.o. 3 genoemde Richtlijnen dan wel het Associatiebesluit in verband met het aldaar opgenomen openbare orde criterium.
10. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat genoemde Richtlijnen en het Associatiebesluit niet op eiser van toepassing zijn. Van de Gezinsherenigingsrichtlijn heeft verweerder gesteld dat die niet van toepassing is omdat de echtgenote van eiser de Nederlandse nationaliteit bezit.
11. Met betrekking tot de Gezinsherenigingsrichtlijn overweegt de rechtbank dat aan deze richtlijn uitvoering is gegeven in paragraaf B2/1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc). Daarin is opgenomen dat de Richtlijn weliswaar niet ziet op gezinshereniging met Nederlanders maar dat de Richtlijn wel op overeenkomstige wijze wordt toegepast. Eiser heeft de Turkse nationaliteit, zijn vrouw heeft de Nederlandse nationaliteit. De rechtbank is daarom van oordeel dat gelet op het voorgaande de verweerder ten onrechte heeft gesteld dat de Gezinsherenigingsrichtlijn niet op eiser van toepassing is.
12. In de Gezinsherenigingsrichtlijn is met betrekking tot het openbare orde criterium opgenomen onder artikel 27, lid 2 dat de om redenen van openbare orde of openbare veiligheid genomen maatregelen in overeenstemming moeten zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het gedrag van betrokkene. Strafrechtelijke veroordelingen vormen als zodanig geen reden voor deze maatregelen. Het gedrag moet een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormen.
13. Uit het bestreden besluit blijkt dat verweerder voor de invulling van het openbare orde criterium uitgegaan is van hetgeen daarover in paragraaf B1/2.2.4 van de Vc 2000, en daarmee in artikel 3.77 van het Vb 2000 is opgenomen. Gelet op hetgeen in r.o. 11 en 12 is overwogen, is de rechtbank van oordeel dat verweerder ten onrechte niet heeft getoetst aan het openbare orde criterium zoals dat (onder meer) in de Gezinsherenigingsrichtlijn is verwoord. Het bestreden besluit is op dit punt onvoldoende draagkrachtig gemotiveerd. Het beroep moet daarom gegrond worden verklaard.
14. Hetgeen verweerder verder heeft overwogen en wat daar zijdens eiser tegen in is gebracht, heeft, nu niet is gebleken dat eiser daar procesbelang bij heeft, derhalve geen verdere bespreking.
15. Het beroep is gegrond wegens schending van het motiveringsvereiste (artikel 7:12, eerste lid, van de Awb). Verweerder zal een nieuw besluit moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak. Er bestaat aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

Registratienummer: AWB 06/36000

4

De beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep gegrond;

vernietigt het besluit van 8 juli 2005;

draagt verweerder op binnen zes weken een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak;

verbiedt de uitzetting van eiser tot het te nemen besluit aan hem is bekendgemaakt;

veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser ten bedrage van € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als de rechtspersoon die deze kosten dient te voldoen aan eiser;

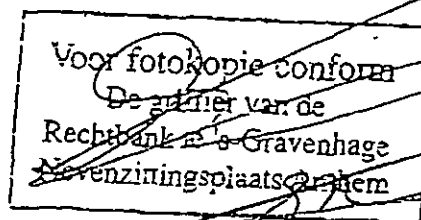
wijst de Staat der Nederlanden aan als rechtspersoon om aan eiser € 141,- te betalen ter vergoeding van het door hem betaalde griffierecht.

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.M.H. Pennings en in het openbaar uitgesproken op 15 maart 2007 in tegenwoordigheid van drs. M. van der Wel als griffier.

de griffier

de rechter

15 MAART 2007

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
12 APR 2007	
ZAAKNR.	200702627
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
 de Staatssecretaris van Justitie
 te 's-Gravenhage
 appellant
 gemachtigde: mw. mr. I.J.A. Klep
 ambtenaar ten departemente

Tegen:
 de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Arnhem
 van 15 maart 2007
 met kenmerk 06/36000

Inzake:
 met IND-kenmerk 9504.03.0034
 aan te duiden als verweerder
 gemachtigde: mr. M.J. Verwers
 advocaat te Wageningen

Procesvertegenwoordiging
 's-Hertogenbosch
 Magistratenlaan 222
 5223 MA 's-Hertogenbosch

Postbus 113
 5201 AC 's-Hertogenbosch

I.J.A. Klep
 073 - 888 3021

1 Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie (hierna: Staatssecretaris) komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Arnhem van 15 maart 2007, verzonden op dezelfde dag, met kenmerk Awb 06/36000 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 13 juli 2006 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak binnen zes weken een nieuw besluit te nemen en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 8 juli 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de Minister) de verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 20 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw) ingetrokken. In hetzelfde besluit is verweerder ongewenst verklaard.
- 2.2 Op 15 juli 2005 heeft verweerder tegen dit besluit bezwaar gemaakt.
- 2.3 Bij besluit van 13 juli 2006 heeft de Minister het bezwaarschrift ongegrond verklaard.
- 2.4 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 11, 12 en 13 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

11. (...) De rechtbank is daarom van oordeel dat gelet op het voorgaande de verweerder ten onrechte heeft gesteld dat de Gezinsherenigingsrichtlijn niet op eiser van toepassing is.

12. In de Gezinsherenigingsrichtlijn is met betrekking tot het openbare orde criterium opgenomen onder artikel 27, lid 2 dat de om redenen van openbare orde of openbare veiligheid genomen maatregelen in overeenstemming moeten zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het gedrag van betrokkene. Strafrechtelijke veroordelingen vormen als zodanig geen reden voor deze maatregelen. Het gedrag moet een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormen.

13. Uit het bestreden besluit blijkt dat verweerder voor de invulling van het openbare orde criterium uitgegaan is van hetgeen daarover in paragraaf B1/2.2.4 van de Vc 2000, en daarmee in artikel 3.77 van het Vb 2000 is opgenomen. Gelet op hetgeen in r.o. 11 en 12 is overwogen, is de rechtbank van oordeel dat verweerder ten onrechte niet heeft getoetst aan het openbare orde criterium zoals dat (onder meer) in de Gezinsherenigingsrichtlijn is verwoord. Het bestreden besluit is op dit punt onvoldoende draagkrachtig gemotiveerd. Het beroep moet daarom gegrond worden verklaard.

- 3.2 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berust rechtsoverwegingen 14 en 15 op pagina 3. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

Ad grief 1

- 4.1 Ingevolge artikel 17, eerste lid, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap (hierna: het Verdrag), voor zover thans van belang, is een ieder die de nationaliteit van een lidstaat bezit burger van de Unie.
- 4.2 Ingevolge artikel 1 van de Richtlijn 2003/86/EG van de Raad van de Europese Unie van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging (hierna: de Richtlijn 2003/86/EG) is het doel van de richtlijn de voorwaarden te bepalen voor de uitoefening van het recht op gezinshereniging door onderdanen van derde landen die wettig op het grondgebied van de lidstaten verblijven.

Ingevolge artikel 2 van de Richtlijn 2003/86/EG worden onder 'onderdaan van een derde land' in de richtlijn eenieder verstaan die geen burger is van de Unie in de zin van artikel 17, eerste lid, van het Verdrag.

Ingevolge artikel 3, derde lid, van de Richtlijn 2003/86/EG is de richtlijn niet van toepassing op gezinsleden van een burger van de Unie.

In artikel 6, tweede lid van de Richtlijn 2003/86/EG is bepaald dat de lidstaten een verblijfstitel van een gezinslid kunnen intrekken of verlenging ervan weigeren om redenen van openbare orde, openbare veiligheid of volksgezondheid. De lidstaat neemt bij zijn besluitvorming naast artikel 17 van deze richtlijn ook de ernst van de inbreuk of het soort van inbreuk van het gezinslid op de openbare orde of de openbare veiligheid in overweging, of het risico dat van die persoon uitgaat.

- 4.3 Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden (hierna: de Richtlijn 2004/38/EG) is de richtlijn van toepassing ten aanzien van iedere burger van de Unie die zich begeeft naar of verblijft in een andere lidstaat dan die waarvan hij de nationaliteit bezit, en diens familieleden als gedefinieerd in artikel 2, punt 2 in deze richtlijn, die hem begeleiden of zich bij hem voegen.

Ingevolge artikel 27, eerste lid, van de Richtlijn 2004/38/EG kunnen de lidstaten de vrijheid van verkeer en verblijf van burgers van de Unie en hun familieleden, ongeacht hun nationaliteit, beperken om redenen van openbare orde, openbare veiligheid of volksgezondheid.

Ingevolge het tweede lid van laatstgenoemde bepaling moeten de om redenen van openbare orde of openbare veiligheid genomen maatregelen in overeenstemming zijn het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het gedrag van betrokkene. Strafrechtelijke veroordelingen vormen als zodanig geen reden voor deze maatregelen. Het gedrag moet een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor

een fundamenteel belang van de samenleving vormen. Motiveringen die los staan van het individuele geval of die verband houden met algemene preventieve redenen mogen niet worden aangevoerd.

- 4.4 Ingevolge artikel 22, eerste lid, aanhef en onder c, Vw kan de verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 20 worden ingetrokken indien de houder daarvan bij onherroepelijk geworden rechterlijk vonnis is veroordeeld wegens een misdrijf waartegen een gevangenisstraf van drie jaren of meer is bedreigd, dan wel hem terzake de maatregel, bedoeld in artikel 37a van het Wetboek van Strafrecht, is opgelegd.

Ingevolge het tweede lid kunnen bij of krachtens algemene maatregelen van bestuur regels worden gesteld over de gronden, bedoeld in het eerste lid.

- 4.5 Ingevolge artikel 3.98, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb) kan een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd, bedoeld in artikel 20 van de wet worden ingetrokken op grond van artikel 22, eerste lid, onder c, van deze wet, indien de vreemdeling wegens een misdrijf waartegen een gevangenisstraf van drie jaren of meer is bedreigd bij onherroepelijk geworden rechterlijk een gevangenisstraf, een taakstraf of de maatregel, bedoeld in artikel 37a van het Wetboek van Strafrecht, dan wel het buitenlandse equivalent daarvan, is opgelegd, en de totale duur van de straffen of maatregelen ten minste gelijk is aan de norm, als bedoeld in artikel 3.86, tweede lid, van het Vb.

Ingevolge artikel 3.98, tweede lid, van het Vb, is het bepaalde in artikel 3.86, derde tot en met het achtste lid, van overeenkomstige toepassing.

- 4.6 Ingevolge artikel 3.85, eerste lid, aanhef en onder d, van het Vb kan de aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14 van de wet, worden afgewezen op grond van artikel 18, eerste lid, onder d, van de wet wegens gevaar voor de openbare orde, indien de vreemdeling wegens een misdrijf waartegen een gevangenisstraf van drie jaar of meer is bedreigd, bij onherroepelijk geworden rechterlijk vonnis een gevangenisstraf of jeugddetentie, een taakstraf of een maatregel als bedoeld in artikel 37a, 38m of 77h, vierde lid, onder a, van het Wetboek van Strafrecht, dan wel het buitenlandse equivalent daarvan is opgelegd, en het onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen gedeelte van die straf of maatregel ten minste gelijk is aan de in het tweede lid bedoelde norm.

In het tweede lid is de zogenaamde glijdende schaal neergelegd, waarin een relatie wordt gelegd tussen de strafmaat en de duur van het verblijf van de vreemdeling. Volgens de glijdende schaal bedraagt de in het eerste lid, onder d, bedoelde norm meer dan 96 maanden bij een verblijfsduur van ten minste 15 jaar, maar minder dan 20 jaar.

Ingevolge het derde lid wordt bij de toepassing van het eerste lid, onder d, mede betrokken de buiten Nederland gepleegde of bestrafte inbreuk op de openbare orde, voorzover die naar Nederlands recht een misdrijf oplevert waartegen een gevangenisstraf van drie jaren of meer is bedreigd en waarbij de strafmaat vergelijkbaar is met de strafmaat die in Nederland zou zijn opgelegd wanneer het feit in Nederland zou zijn gepleegd.

- 4.7 Ingevolge artikel 67, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw kan de vreemdeling ongewenst worden verklaard indien hij, voor zover in casu van belang, bij onherroepelijk geworden vonnis is veroordeeld wegens een misdrijf waartegen een gevangenisstraf van drie jaar of meer is bedreigd.
- 4.8 In paragraaf B2/1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc) staat, voor zover van belang, vermeld dat de Richtlijn 2003/86/EG weliswaar niet op gezinshereniging met Nederlanders ziet, maar dat deze wel op overeenkomstige wijze wordt toegepast.
- 4.9 De Staatssecretaris wenst voorop te stellen dat uit de thans bestreden uitspraak niet genoegzaam blijkt of de rechtbank heeft willen toetsen aan Richtlijn 2003/86/EG danwel aan Richtlijn 2004/38/EG. In rechtsoverweging 3 heeft de rechtbank overwogen dat Richtlijn 2003/86/EG in het vervolg van de uitspraak zal worden aangehaald als de Gezinsherenigingsrichtlijn. In overweging 11 overweegt de rechtbank terecht dat aan deze richtlijn uitvoering is gegeven in paragraaf B2/1 van de Vc. In rechtsoverweging 12 wordt door de rechtbank verwezen naar artikel 27, tweede lid, van de Gezinsherenigingsrichtlijn. De rechtbank heeft daarmee miskend dat Richtlijn 2003/86/EG geen artikel 27 kent. De vraag of een lidstaat een verblijfstitel van een gezinslid kan intrekken of verlenging ervan kan weigeren om redenen van openbare orde, openbare veiligheid of volksgezondheid wordt bepaald door artikel 6 van deze Richtlijn. Het openbare orde criterium dat de rechtbank citeert in eerder genoemde rechtsoverweging 12 komt overeen met artikel 27, tweede lid, van Richtlijn 2004/38/EG. Voorzover de rechtbank heeft willen verwijzen naar Richtlijn 2003/86/EG merkt de Staatssecretaris het volgende op.
- 4.10 Niet in geschil is dat de echtgenote van verweerder de Nederlandse nationaliteit heeft en derhalve burger van de Unie is. Ingevolge artikel 3, derde lid, van de Richtlijn 2003/86/EG is deze derhalve niet van toepassing op diens gezinsleden.
- 4.11 Bij Besluit van 29 september 2004 (Stb. 2004, 496) is het Vb mede in verband met de implementatie van de Richtlijn 2003/86/EG gewijzigd. In de nota van toelichting bij dit Besluit is vermeld dat de Richtlijn 2003/86/EG uitsluitend ziet op gezinshereniging tussen onderdanen van derdelanden en dus niet van toepassing is op gezinshereniging met Nederlanders en andere burgers van de Unie. Hetgeen overigens in de nota van toelichting ten aanzien van de omzetting van de Richtlijn is vermeld, biedt evenmin aanknopingspunten op voor het oordeel dat daarbij is beoogd te bepalen dat deze van overeenkomstige toepassing is op gezinshereniging met Nederlanders.
- 4.12 De mededeling in paragraaf B2/1 van de Vc dat de Richtlijn 2003/86/EG op overeenkomstige wijze wordt toegepast op gezinshereniging met Nederlanders is dan ook in strijd met het Vb. De rechtbank heeft in de thans bestreden uitspraak het vorenstaande miskend door te oordelen dat in het bestreden besluit ten onrechte niet is getoetst aan het openbare orde criterium zoals dat in de Gezinsherenigingsrichtlijn is verwoord.

Vergelijk:

- *AbRS d.d.23 november 2006, nr. 200604478/1, JV 2007/39.*

- 4.13 Voorzover de rechtbank in de bestreden uitspraak heeft willen toetsen aan Richtlijn 2004/38/EG merkt de Staatssecretaris op dat uit de door verweerder aangevoerde bezwaar- en beroepsgronden niet blijkt dat hij op

die richtlijn een beroep heeft willen doen. De rechtbank heeft door als zodanig te overwegen in strijd gehandeld met artikel 8:69 van de Awb. Uit de bezwaar- en beroepsgronden blijkt slechts dat verweerder in het kader van een beroep op Richtlijn langdurig ingezetenen 2003/109/EG een vergelijking heeft gemaakt met Richtlijn 2004/38/EG. Zie hiervoor pagina 10 van het aanvullend beroepschrift van 20 september 2006:

"Voorts is ter zitting nog een gemotiveerd beroep gedaan op de toepasselijkheid van de richtlijn gezinshereniging 2003/86/EG en de richtlijn langdurig ingezetenen 2003/109/EG.

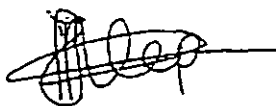
(...)

Ook het criterium dat de richtlijn langdurig ingezetenen geeft in artikel 12 1' lid als criterium van de langdurig ingezetenen is qua inhoud even zwaar als het EU openbare orde criterium zoals geformuleerd in richtlijn 2004/38/EG."

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot grondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 13 juli 2006 ingestelde beroep.

's-Hertogenbosch, 12 april 2007

Gemachtigde

mw. mr. I.J.A. Klep, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging 's-Hertogenbosch
Postbus 118
5201 AC 's-Hertogenbosch
telefoon 073 - 888 30 21
telefax 073 - 888 30 86/87*